

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

„GLASUL DOBROGEAN“
Apare la Bazargic

Organ al Minorității
Bulgare din Ro-
mania

ABONAMENT:

Pentru un an Lei 300
Pentru 6 luni Lei 160

Adres: Glasul Dobrogean
str. Pr. Elisabeta 4 Bazargic

По бѣлия свѣтъ

МАЛКИ КУРИОЗИ

Ако човѣкъ би притежавалъ пропорционално толкова голѣма сила въ мускулитѣ си, колкото напримѣръ има скакалецътъ, той би могълъ да превали разстоянието отъ София до Скопие на 80 скока.

Американскитѣ химици сж изнамѣрили новъ видъ лакъ за боядисване на автомобили. Боядисанъ съ такъвъ лакъ, автомобилътъ не може да се забележи отъ 700—800 метра далечина.

Лѣтото на 1936 год. било крайно интересно за мореплаването. Международнитѣ параходи — патрули въ Атлантическия Океанъ не сж срещнали презъ това лѣто нито една ледена планина.

Въ сто грама тютюнъ има петъ грама никотинъ.

Само 10 — 12 на сто отъ заболѣли отъ ракъ въ стомаха могатъ да бждатъ спасени и то при условие, че болниятъ се яви на време при лѣкари и навреме му се направи необходимата операция.

Повърхността на човѣшката кожа възлиза на около 1и половина квадратенъ метъръ за възрастенъ човѣкъ.

КАКВО Е НОВОТО ИМЕ НА ГРОЗДЕТО „АФУЗЪ АЛИ“

Комисията, при съюза на износители въ България натоварена съ установяване на най-сполучливото ново българско име на гроздето „Афузъ — али“, се е занимала съ получениетѣ надъ 4000 предложения и решила: първа премия отъ 2000 лв. се дава за предложението име „Болгаръ“ отъ г. Вас. Георгиевъ, лесансие по сѣрговски и финансови науки въ София. Втора премия отъ 1000 лв. се дава на г. Ив. Василевъ, занаятчия отъ Севлиево, който е предложилъ името „Лозенъ“.

Съ това решение вече окончателно се установява, че гроздето „Афузъ — али“ занаятчия ще носи името „Бол-“

ОТЪ МАРАТОНСКИ БѢГАЧЪ — УЧИТЕЛЪ ПО ЛИТЕРАТУРА

Победителъ въ Маратонското надбѣгване по време на XI олимпийски съборъ въ Берлинъ презъ 1936 год. излѣзе японецътъ Кеталъ Сони, който пробѣгалъ разстоянието отъ 42 км. така добре, че на края при пристигането е билъ извънредно бодъръ. Японскитѣ вестници съобщаватъ, че скоро следъ завръщането си въ Япония билъ назначенъ за гимназиаленъ учителъ по литература. Пишатъ сжщо, че преди часа си по литература Сони, правелъ редовно, наедно съ ученицитѣ си подве обиколки въ бѣгане около стадиона и следъ това почвалъ занаятчи-та.

ПРОДАДЕНЪ КАТО СТАРО ЖЕЛѢЗО

Най-стариятъ воененъ кръстосвачъ въ свѣта „Васко де Гама“ съ вместимостъ 2532 тона принадлежи на португалската флота. Той е построенъ преди 60 години. Презъ 1903 г. е билъ основно поправенъ. Днесъ тоя ветеранъ завършва безславно своята служба. Цената на старото желѣзо се е повишила и кръстосвачътъ е купенъ отъ една шотландска морабостроителница.

ЛЕТАЛА БЕЗЪ ПИЛОТИ

Споредъ Андре Бело [въ списание „Вю“] днешната техника позволява да се насочатъ противъ Парижъ въздушни ескадри отъ бомбовози, на които нѣма никакви пилоти. Тия ескадри се управляватъ чрезъ радио вълни идещи отъ едно началническо летало, хвърчащо много високо, 12-15 км. надъ земята. Бомбовознитѣ ескадри летятъ по-ниско — на 6 — 7 км. Всѣки бомбовозъ може да носи 1000 кгр. избухливи вещества.

Борбата срещу тѣй направенитѣ слѣпи бомбовози ще бжде доста трудна. Френскитѣ изстребители ще трѣбва да унищожаватъ по отдѣлно всѣки бомбовозъ. При това сразениятъ бомбовозъ като падне ще нанесе пакъ голѣми опустошения. Ето защо, той трѣбва да бжде сваленъ на земята.

Първитѣ военни паради въ Австрия

Отъ Виена съобщаватъ, че пръвъ пжтъ, откакто въ Австрия е въведена задължителна военна служба, сж станали, както въ столицата, така и въ провинциалнитѣ градове голѣми военни паради, които били бурно акламирани отъ народа.

Така и Австрия манифестира, че е добре въоръжена.

Улеснения за студентитѣ румънци чужди поданици

Министерството на просвѣтата е решило, щото всички студенти румънци вънъ отъ границитѣ на страната, отъ родители румънци чужди поданици, които сж издържали редовни изпити, да бждатъ освободени отъ всички такси, които следва да плащатъ въ университета, факултетитѣ, лабораториитѣ и въ различнитѣ академии.

Горното решение е отъ голѣмо значение не само за студентитѣ румънци отъ чужбина, но и за всички румънци задъ границитѣ на държавата, които знаятъ, че тѣжната родина сериозно мисли и се грижи за тѣхъ.

Преотстъпвамъ дюняна си

съ добра клиентела — бакалия и разни други артиколи, нахоящъ се на ул. „И. Г. Дука“ 36 — Базарджикъ, на приемливи условия.

Справка горния адресъ.
16—4

ТЪРСЯ

двойка, мъжъ и жена, може и съ деца, способни за работа, или пжкъ само жена за обзавеждане на селско стопанство въ село Хорозларъ (до Канара) при гр. Констанца. Адресъ: Samuil Rosner, str. „Mercur“

Малко безгрижие!

По темата на светия календаръ обѣркахме концитѣ. Великденъ ходи, ходи, та намѣри да се спрѣ, съ цѣлото си червено величие, башъ на 2 май, току задъ празника на Труда, когато много хорица вмѣсто възкресението на Богочовѣка, волю-неволю, ще видятъ мораво-червени звезди.

По това скитосване на Божия празникъ, по-миналата година бѣхме отправили следната моѣба до Небесния отецъ: — Боже, прави, струвай, но не приближавай 1 май до Великденъ, защото... слѣзъ на земята и ще видишъ где зимуватъ рацитѣ!

Но Господъ чува ли?

Впечатленията на Г-нъ М-ра Мирчо Канчиковъ

Г-нъ Мирчо Канчиковъ, министъръ на финанситѣ, си построи великолепно вилъ въ Балчикъ. Това обогателство стана причина, щото напоследъкъ той да зачести посещенията си въ нашия край.

На 19 т. м. недѣля високия гостъ наново пристигна въ Балчикъ, заедно съ семейството си, за да уреди мобилирането на кокетното си лѣтно жилище. По този случай единъ отъ нашитѣ редактори е ималъ възможность да размѣни нѣколко думи съ г. министра.

На въпроса, какви му сж впечатленията отъ Нова Добруджа, г. Канчиковъ съ видима готовность отговори:

— Повече отъ хубави! Може би, защото дойдохъ съ предубеждение, съ едно погрѣшно предубеждение.

беждение, каквото за голѣмо съжаление се създава за този чуденъ кжтъ отъ отраната, а заварихъ тукъ точно обратното положение: мирно, трудолюбиво население, открити души и безспорни перспективи за стопански напредъкъ.

Тукъ трѣбва да изкажемъ нашата признателность на г. генералъ Расовичану, който е улеснилъ срещата на нашия редакторъ съ г. министра.

Г-нъ генерала е билъ тѣй любезенъ да покани въ изящната си вилъ нашия редакторъ, съ който се и фотографиралъ.

Г-нъ генералъ Расовичану сжщо така се е изразилъ съ възторгъ за мѣстното население, въ чиято срѣда пребивава ето вече близо петнадесетъ години.

Двама испански флотски офицери изчезнали въ Констанца

Както вестницитѣ отъ Констанца, така и столичнитѣ печатъ се занимава съ мистериозното изчезване на двамата офицери Брахио и Ромелио отъ испанския параходъ „Зароза“. За последенъ пжтъ тѣ били видени въ единъ автомобилъ съ две жени, отъ когато безследно сж изчезнали.

Двамата офицери били отявлени републиканци съ голѣми заслуги въ гражданската война.

Националъ-цѣраниститѣ за произведениетѣ избори

Г-нъ д-ръ Н. Лупу е направилъ едно обстойно изложение за начина по който били произведени общинскитѣ избори въ различнитѣ окрѣзи и специално въ столицата. На много мѣста било упражнено голѣмъ тероръ.

Въпрѣки това, националъ-цѣраниститѣ получили мно-

Общото годишно редовно събрание на Бълг. Общество в гр. Констанца

Тъй както бѣхме съобщили въ единъ предиущъ брой, общото годишно редовно събрание на Бълг. Културно Общество отъ града ни, се състоя въ неделя 11 април. Дневниятъ редъ бѣ следния: даване на годишниятъ отчетъ, гласуване на финансовия бюджетъ и изборъ на ново управително тѣло.

Събранието се откри въ шестъ часа следъ обѣдъ, отъ г. Йосифъ Атанасовъ, председател на Обществото. Г-нъ председателя отбеляза дейността на досегашното настоятелство, благодарилъ на Дамската секция за ценното ѝ съдействие, както и на младежката секция, която тъй много допринесе на Обществото.

Събранието почете съ ставане на крака пометътъ на г-жа Дора Огнянова, поминала се преди 2 години, която е завещала на Обществото 50 декара земя.

Г-нъ Н. Ременковъ, директора на училището, говори красноречиво и много убедително за значението на просвѣтния животъ, като подкани гражданството да подкрепи всѣчески това благородно дѣло.

По общо съгласие, гласуването на бюджета и на отчетъ се отложи за една друга дата, до когато ще се привърши художественъ ремонтъ на църквата.

Събранието прие оставката на досегашното настоятелство и се избра една тричленна комисия отъ г. д-ръ Ив. Огняновъ — председател и членове г. г.

Георги Зоковъ и адвоката Ж. Райновъ, която образва изборното бюро.

Гласуването се извърши при пълненъ редъ и въ новото управително тѣло на Обществото се избраха г. г.: Желѣзко Райновъ, Андрей Папатаанасовъ, Георги Зоковъ, Ангелъ Савовъ, Гавраилъ Ганевъ, Иванчо Тодоровъ и Георги Тодоровъ. За подгласници: г-жа Мара Огнянова, г. г. Йосифъ Атанасовъ и Ст. Атанасовъ. Контролната комисия остана въ предишния си съставъ, а именно г. г. д-ръ Иванъ Огняновъ, Г. И. Атанасовъ и Петъръ Вълчевъ.

Поздравяваме най-сърдечно новия председател на Обществото ни — г. Желѣзко Райновъ младъ юристъ, адвокатъ въ тукашната адвокатска колегия, върху когото възлагаеме голѣми надежди за новъ, усиленъ културно-общественъ подъемъ. Не ще и съмнение, че той ще представява най-добре българското общество навсѣкжде където бжде нужно и по този начинъ ще бжде достоенъ последователъ на предшествениците си.

Прави впечатление, че за пръвъ път следъ войната, въ днешното управително тѣло на нашето общество нѣма членъ измежду гражданите ни. По този случай ще споменемъ, че въ пооледнитѣ две десетилѣтия сж взели живо участие въ управителна работа Обществото г-цата Люба Райнова и Дора Огнянова, а сега напоследък г-жа Мара Огнянова.

Председателя на Българската Спортна Федерация,

Г-нъ Лазаръ Поповъ, въ Букурещъ

Мисията, за която е дошелъ въ Букурещъ

Отъ нашата редакция отъ Букурещъ

Въ сѣбота следъ обѣдъ, 17 април т. г., въ Букурещъ пристигна председателя на Българската Спортна Федерация, г. Лазаръ Поповъ съ специална мисия.

Той е билъ повиканъ въ Букурещъ отъ представители на Чехословацката Спортна Федерация, за да уговорятъ и разрешатъ редица спешни въпроси.

Предъ представителя на вкъ „Добруджански гласъ“, г-нъ Лазаръ Поповъ, има любезността да заяви следущето:

— Съ чехословаците имаме тая година да играемъ за свѣтовната купа за футболъ. Сега за пръвъ път ще влѣземъ въ свързка съ тѣхъ и ще уговоримъ къде и кога ще се играе мача между България и Чехословакия.

Освенъ това, ще разискваме въпроса около мачоветъ между всички славянски народи за тъй наречената *славянска купа*; отъ 1935 г. все уговаряме за тая купа и сега едва окончателно и конкретно ще изяснимъ проблемата отъ различнитѣ ѝ страни. Ще направимъ всичко необходимо за ускоряване на преодоляване трудностите, за да можемъ още презъ текущата спортна година да играемъ мачове между националнитѣ тимове на славянскитѣ народи.

Това ще съставлява една осезателна стѣпка къмъ по-тѣсно братско спортно съревнование между славянскитѣ народи.

Освенъ съ представителя на Чехословацката сп. федерация имамъ да доуредя и мача съ националнитѣ тимове на България и Румъния, който е предстоящъ. Тоя мачъ

ще бжде единъ отъ най-интереснитѣ мачове въ София презъ настоящия спортенъ сезонъ. Почти всички трудности сж преодоляни и при завръщането ми въ София ще мога да оповестя официално датата на мача — на 7 ноември 1937 г. ще играемъ въ София, а на 24 април 1938 г. въ Прага.

Имамъ още да разисквамъ съ представителя на Рум. сп. федерация и нѣкои недоразумения по Балканската купа възникнали още отъ миналата година. Румънитѣ малко сж разочаровани и значително имъ е намалѣлъ ентузиазма около мачоветъ за Балканската купа. Тѣ искатъ да играятъ

съ Европа, не съ балкански страни.

Но все пакъ, надѣвамъ да преодолюемъ трудността и тая година да играемъ тъй интереснитѣ и възбуждащи страстите мачове за Балканската купа.

Мача между Румъния и хия завърши, както е всеизвестно при резултатъ 1—1; това значително оскъпява преговорите между чавия преговоритѣ между мѣния и България. Но пакъ, надѣвамъ се наши верни съсед да бждатъ отстъпчиви, за да продължи хубавитѣ футболни срещи между балканскитѣ народи.

Хр. П. Капитановъ

Съобщение

Дружеството на заклетитѣ счетоводители — перти отъ окръгъ Калиакра, счита за лишено отъ нование заявлението на г. Енчо Николовъ, членъ Управителния Съветъ на Банката за Добруджанска дустрия и Търговия, направено въ редовното годишно събрание на тази банка, че единъ отъ г-д-та Г. Георги и Ив. Сапунджиевъ, единствениятъ счетоводител — перти въ Калиакренското д-ство, е претендиралъ 50 000 леи, като годишно възнаграждение срещу лаганя имъ постъ на цензоръ въ банката.

За този постъ бѣше поканенъ само г. Георги, който го отказа по съображения, нѣмащи нищо общо съ възнаграждението, което се следва на цензоръ.

Д-вото на заклетитѣ счетоводители — експерти 22—1 Калиакренския клонъ

КУПУВАМЪ:

1). Облигации отъ бълг. д-ство „Червенъ кръстъ“. 2). Акции отъ банка „Урбана“. 3). Акции отъ „Банка Индустрия“. 4). Облигации отъ Държавнитѣ заеми, акции отъ банка „Калиакра“ и „Винторулъ“.

Правя осигуровки срещу пожаръ и животъ.

ГЕОРГИ АТАНАСОВЪ, осиг. д-ство „НАЦИОНАЛНА БАЗАРДЖИКЪ“

БЛАГА АЛЕКСАНДРОВА

ПО ДУНАВА — ДО БУДАПЕЩА

И затова едно смѣтно смѣсено чувство на безпокойство и сладостъ те обхваща. Такова неопредѣлено безпокойство обзема пътника, не когато навлѣзе въ улицитѣ на голѣмъ непознатъ градъ, а като се намира предъ него само отдалечъ долавя неясния му грехотъ.

Значи — пристигнахме най-после! Искатъ се съ единъ погледъ да обхванешъ цѣлия градъ и погледътъ ти да застане тамъ, да затъне, а умътъ ти да разбере и обгърне цѣлата сложностъ на непознатия градъ. Знаятъ му хората, че са стримахъ да го погледнатъ,

дашъ — много, много сгради, фабрични кумини и пакъ здания — сиви, тежки, еднотонни! Нѣколко такситъ взеха чанитѣ си и на съ самитѣ и се понесоха по булевардътъ на Пеща. Старата аристократична Буда, съ стариннитѣ си дворци и вили оставихме на срещуположния брѣгъ на Дунава. Такситъ летятъ безшумно по една отъ най-оживенитѣ и дълги Пещенски улици — улица Расоѣ. Спираме на ул. Fiume — въ дѣсно отъ Расоѣ. Изчистваме се отъ пътъ, измиваме се, направяме традиционна баня, а сега стримахъ да го погледнатъ,

меланжъ и съ трамвай потегляме за известната гимнастическа школа — Академия. Тя е празна: студентитѣ сж въ ваканция. Директора, съ побѣдени коси, но съ горда и внушителна стойка, ни приветствува съ нѣколко думи. Преведе ни разведе изъ залитѣ на академията, въ градината и игрищата му. Тамъ, въ единъ сѣнникъ, въ саксии сж посадени малки джѣчета, които младитѣ унгарски спортисти сж получили като награда на Берлинската Олимпиада. Входътъ на Академията обрѣща вниманието ни съ интересна статуя, изобразяваща най-силния унгарецъ, който, споредъ легендата, убилъ само съ ржцетъ си грамаденъ вълкъ и съ трупа му — убилъ други два.

Въ нѣколко последователни ачъ ни заведе въ миналата година, Матей отъ Букурещъ, който

сгради на Кралския дворецъ, съ повече отъ 800 зали, съ великолепни копринени тапети и мраморни стени, главнитѣ кабинети на Хабсбургитѣ — въ стилъ Ренесонсъ и Рококо.

Скжии фотѣоили отъ кадифе и златна резба, цѣлѣтенъ паркетъ, който хармонизира на изправенитѣ грамадни огледала — по стени, отразяващи въ гладката си студена дълбочина мраморнитѣ бюстове на Франц Йосифъ, Мария Терезия и пленителната Елизабета, чийто синъ Рудолфъ — последниятъ представителъ на Хабсбургитѣ, разигра шумната драма въ сърцето си и въ Майерлингския дворецъ.

Въ тронната зала — тамъ, където по дебелъ персийски килимъ е стѣпвалъ нѣкога глорията на императора, Матей отъ Букурещъ, който

рия — Франц Йосифъ, е студено безмѣлвие като гробница! Само отъ градинитѣ рисувани портрети по нитѣ гледатъ като живи когашинитѣ владетели — че заличаватъ границата ду живота и смъртта.

Ето я и Рибарската постъ съ високитѣ си зѣбчасти кули, като споминитѣ ѝ стѣлбица понада се цѣлата Буда и Виртемъ, чудесенъ и се открива отъ много и отъ Цитаделата, която бдителенъ постъ на Пеща съ тежка оржбена храна. Забележителна е ската Опера съ своята ностъ и оригинална архитектура, музеитѣ, санаториумъ, нистерствата и пр. Но външната и незабавна става, гласътъ на река

ЖИВОТА НА МАЛЦИНСТВАТА

Малцинствени читалища

Във последния брой на „Български Банатски гласник“ четохме уводна статия на тая тема. Въ нея се дават редъ примери отъ унгарците, какъ тѣ имали почти въ всяко село унгарски домъ, унгарско читалище, където се получавали всички унгарски вестници и книги. А ний, банатските българи — казва вестника — сме сто и осемдесетъ пѣти по-малко отъ унгарците въ Румъния и ако не направимъ толкова, нека направимъ сто и осемдесетъ пѣти по-малко, да образуваме читалища въ всяко населено съ българи село и градъ, или ако не толкова, то колкото ни е възможно.

По-хубави, по-сполучливи и по-разумни думи отъ тия едва ли могатъ да се подобрятъ. Много е право, че на всякъде, където има българи, вънъ отъ границите на България, трѣбва да се пращатъ български книги и вестници, да се откриватъ читалища, защото само книгата може да държи на шрекъ народностното чувство и книгата е силата, която нара всякъ народъ да знае какво е билъ, отъ книгата се сѣди и какво той ще бѣде за напредъ. За голѣмо съжаление липсватъ книги и читалища не само у Банатъ, както се оплаква събратя ни

„Банатски гласникъ“, но и въ насъ, и въ Бесарабия, и на всякъде, където има българи въ нашата държава. За да дойде до насъ една книга или вестникъ, се изискватъ редъ формалности, придружени отъ трудъ, време, спокойствие и средства, които най-често ний българите толкова много скъпимъ! Много отъ изпратените ни книги и вестници, често пѣти не се получаватъ, а изпращачите не се интересуватъ дори дали се е получила пратката. А и ний твърде много трудъ не си създаваме. Въ цяла Добруджа имаме само няколко читалища. И тѣ сж тѣй бедни!

Духътъ на едно народностно малцинство не се повдига само съ голи слова и хвалебства. Не се запазва съ банкети и глагоствания, а съ книги и само книги.

А тия книги и вестници могатъ и трѣбва да се получаватъ отъ читалища, а читалищата да се образуватъ отъ хора. Има ли книга, има малцинство, нѣма ли книга, нѣма народъ, нѣма малцинство!

Ат. Цвѣтковъ

За проданъ праздно мѣсто

1200 кв. м. на ул. „Доамна Кяжна“ (ср. шу румънската мѣжка гимназия).

Споразумение редакцията

Вести отъ Букурещъ

— За 3 май т. г. е свикано извънредно събрание на членовете на Българското Културно д-во, Братство.

Ще се избира ново настоятелство, тъй като мандата на старото е вече изтекълъ.

За сега цари общо примирение. Надѣваме се, че благоразумието до край ще бѣде за всички главенъ ръководникъ.

— Отъ 22 априлъ т. г. всички студенти сж въ ваканция и ще започнатъ да се завръщатъ по домовете си.

— Отъ до сега занемарения дворъ на българското училище въ Букурещъ, решено ъе да се направи разкошна градина; работитѣ сж въ разгара си и по всичко изглежда, че за Великденъ ще бѣдатъ привършени.

— Все по-вече и по-вече българи изъ селата около Букурещъ се интересуватъ за българската черква отъ Букурещъ и започнаха редовно да я посещаватъ. Това сж чисти, запазени български бѣжанци отъ турските зверства, както до сега нито езика, нито вѣрата си не сж забравили. Народностното чувство е още будно у тѣхъ. Но черквата ни е много малка...

— Въ столицата отъ

наши бележки

Дреболни

Напоследъкъ се гласува законъ за защита на обществените имоти и държавни сѣдства. Споредъ това ново творение на законодателните тѣла всички ония, които бръкнатъ въ държавните каси, смѣтатъ ги за свои, или обръкатъ своите магазини съ държавните, окръжните и общинските, ще отидатъ въ дрънголника. Тия разпореждания на закона сж много строги и категорични.

Ние ги възпроизвеждаме, за да ги напомнимъ на мнозина, които или ги не знаятъ, или сж ги позабравили!..

Аптека „СКОПЕЦЪ“ — РУСИ МАРИНОВЪ

се премѣсти въ собственото си здание, същата улица — „Режина Елисабета“ № 15 — срещу хотелъ „Регалъ“.

нѣколко дни пребивава познатия български политически дѣятел, г. Христо Поповъ, който има важни политически срещи съ видни румънски общественици.

— Въ „Добруджански гласъ“ все по-вече се търси отъ букурещките българи и тия изъ букурещките села.

Интересътъ е извънредно голѣмъ. Хорицата искатъ и буквари да учатъ децата си на майчиния езикъ. Но где буквари!..

— Когато думата е за несправедливостъ и защита на интереситѣ ви, в-къ „Добруджански гласъ“ не чака да бѣде поканенъ и подсецанъ. Изпълнява съ безупречностъ сво я дългъ. Сега е редътъ вашъ. Не чакайте покани и съобщения. Изплатетеси абонамента!

На 30 мартъ т. г., отъ жгѣла на Паскалъ Златевъ отъ с. Перифакж, сж изчезнали две дойни овце: 1-та бѣла, другата бозава. Който ги намѣри, или знае гдѣ се намиратъ, да съобщи на стопанина имъ срещу добро възнаграждение

Продава се къща

въ добъръ кварталъ, ул. „Василе Александри“ № 5, състояща се отъ 4 стаи, кухня, кладенецъ въ двора и други удобства.

Справка и виждане на посочения адресъ

Важно за пчеларитѣ

Донасямъ до знание на всички пужлаючи се клиенти, че доставихъ нови преси за изработване на изкуствени и пчелни пити, които превъзхождатъ досегашните по това, че правятъ пититѣ по-тънки и по-хубави.

Стоянъ Баръмовъ

ул. „Режеле Каролъ“ 149

— Базарджикъ — 21 — 5

ЧЕТИ ВЕСТНИКЪ Добруджански гласъ

Парламента, който, по вжтрешната си направа и изишно богата обстановка, е по-скоро дворцовъ палатъ, отколкото мѣсто, където се реди управата на страната.

Този унгарски Парламентъ е, както казватъ, единствения въ свѣта — чудото на архитектурата и луска!

Но грамадните му зали сж странно мъртви и когато се възкачавашъ по широкитѣ мраморни стълби и многобройните колони и влѣзешъ презъ кадифенитѣ тежки завеси въ заседателната, почивната и пр. обгръща те единъ хладъ: студеното величие на този храмъ — Народна палата — затежава надъ тебъ съ тежки нѣми въпроси. Ето, въ заседателната зала, където преди години сж ставали толкова шумни разисквания, където е кипѣлъ животъ — днесъ е мъртвешко

мълчание. Ето определенитѣ мѣста на графове и други високопоставени правителствени лица — унгарските магнати — имената имъ сж вдѣбани предъ седалищата на първитѣ редове.

По Буда-Пеща ще запомня съ голѣмия Музей на Изящнитѣ изкуства, въ който се пазятъ много, много картини — оригинали отъ прочути унгарски и чужди художници: автопортретътъ на Рафаело, картини отъ Рубенса, Ванъ-Дикъ, Мурильо и специална зала съ картинитѣ на известниятъ унгарски художникъ János Vécsey. Правятъ впечатление исторически картини: посредичане унгарцитѣ отъ мѣстното население съ хлѣбъ и солъ, кървавитѣ битки между унгарци и турци, Евгений Савойски побеждава турцитѣ, портрета на първия унгарски кралъ съ

Стефанъ и пр. пр. Или портрети отъ другъ жанръ, като: Юпитеръ въ образа на орелъ, сатиръ и нимфа, овчарче, намѣрило огнения мечъ, който дарява на Атила непобедима сила, подлудѣлата годеница, семейна скръбъ, битови сцени и пр. пр. Етнографическиятъ, богоническиятъ и зоологическиятъ музеи сж пълни съ рѣдки ценности. Националниятъ музей е подреденъ съ вкусъ и особено богать съ специалнитѣ зали — кръстени зали „Францъ Листъ“, на името на великия композиторъ.

Ето, когато обикаляшъ тия зали, изпълва те тъга! Бюстове на умрѣлия покрай стени-тѣ бѣятъ като че да не се наруши священната тишина на този храмъ, където се пазятъ свети реликви, писма, ръкописи на Францъ Листъ. Портрети

отъ детинството — до смъртта му. Ето малкото пиано, на което е свирѣлъ като дете, ето по-нататкъ голѣмия роялъ, на който е свирѣлъ въ разцѣта на своя талантъ въ време на царствени приеми и празници; въ стѣклени шкафове — запазени отъ праха и времето — скъпи предмети, ловрови вѣнци и спомени на покойния. Ето и последния му портретъ и смъртната му маска — и излѣната отъ гипсъ рѣка, съ прѣсти поставящи се надъ клавира, ржката, която, когато е била жива, е произвеждала съ нѣкакво магьосничество възшебнитѣ хармонии на чиста и възвишена музика.

Излизашъ на улицата и тя, съ своя непрекъснатъ шумъ отъ трамваи, отобуси и лудъ вървежъ на хора, остава като че пужла на тѣзи стѣни.

ровища, прибрани въ хладните стени на музеитѣ. Величествени статуи по пламидитѣ и булевардитѣ напомнятъ предишното величие и унизи-телно настояще на днешна Унгария. Издигатъ се статуитѣ на унгарскиятъ Хр. Ботевъ — Шандоръ Петьофи и на др. поети, работили за прославата на Унгария. Прочути кафе-та Остенде, Budai Vigadó, Simplot и ми. др. гърмятъ отъ пламенна унгарска музика. Многоизвестнитѣ унгарски цигани съ гениална виртуозностъ изживатъ лжка на цигулкитѣ си — и съ цялото си държание напомнятъ онова на горди князе!.. Пещенскиятъ хайлайфъ е лудъ, опияненъ отъ възторгъ и лудо имъ аплодира. Въ очитѣ на тия самородни артисти пламти огъня на хиляди поколения. (Следва)

